

The History and Mythological References in Nandikkalambakam

Dr. A. Mahaboob*,

Assistant Professor, Department of Tamil, NGM College, Pollachi.

*Correspondence: mahabobu1985@gmail.com.

Article Info

Received on 23-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 27-Feb-2026, Published on 01-March-2026

ABSTRACT

There is a traditional legend surrounding the composition of Nandikkalambakam. Nandivarman's father had two wives. Nandivarman was the son of the first wife, while the second wife had four sons, all younger than him. When Nandivarman reached youth, his father passed away. Consequently, Nandivarman drove away his four younger brothers and crowned himself king. It is believed that one of these four brothers is the author of this work.

The four exiled brothers decided to reclaim the throne. To achieve this, one mastered magic (mantra), one learned strategy (tantra), another perfected swordsmanship, and the fourth mastered Tamil literature to the point of composing "Aram" (poetry with a lethal intent/curse). Eventually, the four brothers united and waged war against Nandivarman but were defeated. Following this defeat, it is said that this book was composed using "Aram" verses, which ultimately led to Nandivarman's death. This article explores not only the history of Nandivarman but also the abundance of mythological references found within this text.

KEYWORDS: *Nandikkalambakam, Nandivarman, Aram Pthal, Tamil Literature, Pallava History, Mythological References, Fraternal Conflict, Traditional Legends.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder

Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons

Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

நந்திக் கலம்பகத்தின் வரலாறும் புராணச்செய்திகளும்

*முனைவர் அ.மகபுபூ,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, என் ஜி எம் கல்லூரி பொள்ளாச்சி,

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நந்திக் கலம்பகம் பாடப்பட்ட வரலாற்றைப் பற்றிய மரபு வழிச் செய்தி ஒன்று உள்ளது. நந்திவர்மனின் தந்தைக்கு இரண்டு மனைவியர். ஒரு மனைவிக்குப் பிறந்தவன் நந்திவர்மன். மற்றொரு மனைவிக்குப் பிறந்தவர்கள் நால்வர். இந்த நால்வரும் நந்திவர்மனுக்குப் பின் பிறந்தவர்கள். நந்திவர்மன் இளமைப் பருவம் அடைந்ததும் அவன் தந்தை இறந்து விட்டார். எனவே, நந்திவர்மன், தன் தம்பியர் நால்வரையும் துரத்தி விட்டுத் தான் முடிசூடிக் கொண்டான். இந்தத் தம்பியர் நால்வரும் ஒருவரே நூல் ஆசிரியர் என்றும் கருதப்படுகிறது. நந்திவர்மனால் துரத்தப்பட்ட தம்பியர் நால்வரும் மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடிக்க முடிவு செய்தனர். எனவே ஒருவன் மந்திர வித்தையைப் படித்தான். ஒருவன் தந்திர வித்தையைப் படித்தான். மற்று ஒருவன் வாள் வித்தையைப் படித்தான். இன்னும் ஒருவன் தமிழ் நூல்களைக் கற்று அறம் வைத்து நூல் இயற்றும் திறமை பெற்றான். பின், இவர்கள் நால்வரும் ஒன்று சேர்ந்து நந்திவர்மனை எதிர்த்துப் போர் செய்தனர். ஆனால், போரில் தோல்வி அடைந்தனர். அதன் பிறகே இந்த நூல்லில் அறம்வைத்துப் பாடப்பட்டது, இதனால் நந்திவர்மனும் இறந்தான் எனக்கூறப்படுகிறது. இந்நூலில் நந்திவர்மனின் வரலாறு மட்டுமல்லாமல் புராணச்செய்திகளும் நிரம்பிக்கிடக்கின்றன. அவற்றை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நந்திக்கலம்பக வரலாறு

நந்திவர்மனின் தம்பிகள் நால்வரின் ஒருவன் நன்கு தமிழ்கற்று அறம்வைத்து தமிழ் பாடல்களைப் பாடுபவன். இவன் இயற்றிய நூல்தான் நந்திக் கலம்பகம். பின்பு ஆசிரியர் துறவு மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். வீடுகள் தோறும் சென்றும் பாடல்களைப் பாடிப் பிச்சை எடுத்து வாழ்ந்து வந்தார். அவ்வாறு பாடும்போது தாம் இயற்றிய நந்திக் கலம்பகப் பாடல்கள் சிலவற்றையும் பாடுவார்.

கணிகையின் பாடல்

ஒரு நாள் புலவர், நந்திவர்மனின் தலைநகர் ஆகிய காஞ்சிபுரத்துக்கு வந்தார். ஒரு கணிகையின் வீட்டின் முன் நின்று சில நந்திக்கலம்பகப் பாடல்களைப் பாடினார். இதைக்கேட்ட அந்தக் கணிகை மனம் மகிழ்ந்தாள். புலவர் பாடிய பாடல்களை எழுதி வைத்துக் கொண்டாள். அந்தக் கணிகை, தான் எழுதி வைத்துள்ள பாடல்களைத் தன் மாளிகையின் மேல் மாடத்தில் இருந்து இரவில் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். ஊர்க் காவலர்கள் நகரைச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தனர். கணிகை பாடும் பாடல்களைக் கேட்டனர். கணிகை பாடிய பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த காவலர்கள்,

வானுறு மதியை அடைந்ததுனுன் வதனம்

மறிகடல் புகுந்ததுன் கீர்த்தி

கானுறு புலியை அடைந்ததுன் வீரம்

கற்பகம் அடைந்ததுனுன் கரங்கள்
தேனுறு மலரான் அரியிடம் புகுந்தாள்
செந்தழல் அடைந்ததுன் தேகம்
நானுமென் கலியும் எவ்விடம் புகுவேம்
நந்தியே நம்தயா பரனே - நந்திந்திக் கலம்பகம்: -110)

என்ற பாடலைக் கேட்டனர். என்பதில் நந்தி என்ற பெயர் உடைய மன்னனே! அருளில் மேம்பட்டவனே! நீ இப்போது இறந்து விட்டாய். எனவே உன் முகத்தின் ஒளி வானத்தில் உள்ள நிலவில் சேர்ந்துவிட்டது. உன் புகழ் கடலில் மூழ்கிவிட்டது. உன் வீரம் காட்டில் வாழும் புலியிடம் சேர்ந்து விட்டது. உன் கொடைத் திறம் கற்பக மரத்திடம் சேர்ந்து விட்டது. திருமகள் திருமாலிடம் சேர்ந்து விட்டாள். இவை எல்லாம் போய் விட்டன. எனவே, உன் உடல் நெருப்பிடம் சேர்ந்து விட்டது. ஆனால் நானும் என் வறுமையும் எங்கே போய் வாழ்வோம், என்ற பொருளில் இப்பாடல் அமைகின்றது. கணிகையின் விடுதலை மன்னன் இறந்துவிட்டதாகச் செய்தி உள்ளதை ஊர்க்காவலர்கள் அறிந்தனர். உடனே தம் தலைவனிடம் இதைக் கூறினர். தலைவன் அரசனிடம் அறிவித்தான். அரசன் அந்தக் கணிகையை அழைத்து வருமாறு கட்டளை இட்டான். கணிகையைக் காவலர்கள் அழைத்து வந்தனர். கணிகை நடந்ததைக் கூறினாள். அரசன் அந்தத் துறவி வந்தால் தன்னிடம் அழைத்து வரும்படி ஆணை இட்டான். ஒரு நாள் துறவி வந்தார். அவரைக் காவலர்கள் அரசனின்முன் கொண்டு வந்தனர். அரசன் துறவியைக் கண்டான். அவர் வரலாற்றைச் கேட்டான். தன் தம்பி என உணர்ந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தான். கலம்பகப் பாடல்களைப் பாடுமாறு அரசன் வேண்டினான். முதலில் மறுத்தார். பின் ஒப்புக் கொண்டார்.

நந்திக் கலம்பகம் பாடப்பட்ட முறை

பச்சை ஓலையால் நூறு பந்தல்கள் போட வேண்டும். ஒவ்வொரு பந்தலிலும் மன்னன் அமர்ந்து ஒவ்வொரு பாடலாகக் கேட்க வேண்டும். ஒரு பாடல் முடிந்ததும் அந்தப் பந்தல் எரிந்துவிடும். கடைசிப் பாடலைக் கேட்கும் முன் பந்தலில் விறகுகளை அடுக்கி அதன் மேல் படுத்துக் கொண்டு கேட்க வேண்டும். கடைசிப் பாட்டு முடிந்ததும் உன் உடலிலும் விறகிலும் தீப்பற்றி எரியும். நீ இறப்பாய். இதற்குச் சம்மதமா? என்று துறவி கேட்டார். மன்னவனும் சம்மதித்தான். துறவி கூறியவாறு பந்தல்கள் போடப்பட்டன. ஒவ்வொரு பாடலைக் கேட்கும்போதும் அந்தப் பந்தல் எரிந்தது.

மன்னனின் தமிழ்ப்பற்று

இறுதியில் மன்னன் விறகை அடுக்கி அதன் மேல் படுத்தான். துறவி முற்கூறிய “வான் உறு மதியை” என்று தொடங்கும் பாடலைப் படித்தார். மன்னன் உடலில் தீப்பற்றி எரிந்தது. மன்னன் இறந்தான். தமிழ் மொழி அல்லாத பிற மொழியைச் சேர்ந்த மன்னன் ஆகிய நந்திவர்மன் தமிழ் மொழி மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாக உயிர் விட்டான். இந்நிகழ்ச்சிக்கு,

'நந்திக் கலம்பகத்தால் மாண்டகதை நாடறியும்'
என்ற சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாப் பாடலும்

'.... கலம்பகமே கொண்டு காயம் விட்ட

தெள்ளாறை நந்தி என்னும் தொண்டைமான்'

என்னும் தொண்டை மண்டல சதகப் பாடலும் ஆகியச் சான்றுகளின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

கலம்பகத்தில் தொன்மச் செய்திகள்

நந்திக்கலம்பகத்தில் நந்திவர்மனின் வரலாறு அவனின் போர்சிறப்பு மற்றும்மல்லாமல் புரணச்செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

காப்புச்செய்யுளில் விநாயகரின் வரலாறு

விநாயகர் வணக்கம்

கரியின் முகவனை

அரியின் மருகனை,

உருகி நினைப்பவர்

பெருமை பெறுவரே.

யானையின் முகத்தை உடைய திருமாலின் மருமகனாகிய விநாயகப் பெருமானை மனம் உருகி நினைப்பவர் பெருமை அடைவர். என்பதில் விநாயகரின் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

சிவபெருமான் சிவலோகத்தினை விட்டு வெளியில் சென்றிருந்த போது தனது காவலுக்காக உமையம்மையால் உண்டாக்கப்பட்டு காவலுக்கு வைக்கப்பட்டவர் விநாயகப்பெருமான். சிவன் உமையம்மையைப் பார்க்க வரும்போது விநாயகப் பெருமான் தடுத்து நிறுத்த இருவருக்கும் போர் நிகழ அதில் சிவன் விநாயகப் பெருமானின் தலையை வெட்டிவீழ்த்துகிறார். அப்போது அங்கு வந்த உமையம்மை நடந்ததை எடுத்துரைத்து தாங்கள் நம்மகனைக் கொன்றீர்கள் அவனை உயிரெழுப்பித் தாருங்கள் என வேண்ட, சிவகணங்கள் விநாயகப் பெருமானின் உடலை மட்டும் எடுத்து வருகின்றனர். அவரது தலை காணாதது கண்ட சிவபெருமான் இங்கிருந்து சென்று வடக்கே தலைவைத்துப் படுத்திருக்கும் உயிரின் தலையை வெட்டி வந்து இவ்வுடலுடன் பொருத்துங்கள் விநாயகர் உயிர்பெற்று எழுவார் என்று கூற அவ்வாறே சிவகணங்கள் சென்ற போது வடக்கே யானையொன்று தலைவைத்துப் படுத்திருந்தது. உடனே அதன் தலையை வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு வந்து விநாயகரின் உடலுடன் பொருத்த அவர் உயிர் பெற்று எழுந்தார். அதனால்தான் விநாயகர் யானை முகம் பெற்றார். விநாயகரைத் தனது சிவகணங்களுக்குத் தலைவனாக சிவன் நியமித்தார். அதனால் அவரை கணபதி என்று அழைக்கின்றனர்.

உமையம்மை திருமாலுக்குத் தங்கை. அதனால் விநாயகர் திருமால் மருகன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். நூலை இனிதாக முடிக்க விநாயகரின் திருவருள் வேண்டும். ஆதலால் விநாயக காப்புச் செய்யுள் முதலில் வைக்கப்பட்டது.

எழிலுடல் மன்மதன் வரலாறு

“செழுமலர் துதைதரு தெரிகணை மதனனது
எழிலுடல் பொடிபட வெரிதரு நுதலினை
அருவரை அடியெழ முடுகிய அவுணனது
ஒருபது முடியிற வொருவிரல் நிறுவினை.”

“செழுமை பொருந்திய மலர்களாக நிறைந்த ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட அம்பையுடைய மன்மதனது அழகிய உடல் எரிந்து சாம்பலாகும்படித் தீயைத் தோற்றுவித்த நெற்றிக் கண்ணை உடையாய்! அருமையான கைலாய மலையை அடியோடு பெயரும்படி விரைந்து பெயர்த்தெடுத்த இராவணனின் ஒப்பற்ற பத்துத் தலைகளும் அறுந்து போகும்படி அம்மலையின் மேல் ஒரு கால் விரலை ஊன்றினாய்” என்பதில்

மன்மதன் அழகில் சிறந்தவன் என்பதால் அவனது உடல், “எழில் உடல்” என்று குறிக்கப்பட்டது. “எழிலுடல் பொடிபட” என்பதில் சிவபெருமான் மன்மதனை எரித்துச் சாம்பலாக்கிய புராணக்கதை எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமான் கைலாயமலையில் கல்லால மரத்தின்கீழ் சிவயோகியாகத்தவம் இருந்தார். இமயமலையரசனின் மகளாகிய உமாதேவியார் சிவபெருமானை மணக்க வேண்டித் தவம் செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்போது சூரபதுமன் தேவலோகத்தில் புகுந்து தேவர்களைப் பிடித்துத் துன்புறுத்திச் சிறையிலிட்டான். தேவேந்திரன் சீர்காழியை அடைந்து அங்கிருந்து ஐயனாரின் காவலில் இந்திரானியை வைத்துவிட்டு, மேருமலையை அடைந்து தவம் செய்தான். சிவபெருமான் அவன் முன் தோன்றி, யாம் பார்வதியை மணந்து கொள்வோம். அதன் பின்னர் ஒரு மைந்தன் தோன்றி உமது துன்பத்தைப் போக்குவான் என்று வரம் அருளினார். பின்னர் இந்திரன் பிரமனிடத்தில் சென்று தான் பெற்ற வரத்தைக் கூறி ஆலோசித்தான். சூரபதுமனால் பலவாறாகத் துன்பமுற்ற இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்கள் முருகப்பெருமானின் பிறப்பிற்காக மன்மதனின் உதவியை நாடினர். சிவபெருமானின் மீது மன்மதனை மலர் அம்பு எய்யுமாறு கூறினார்கள். மன்மதனும் தேவர்களின் சாபத்திற்கு வழி உண்டு எனக்கருதி, தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினான். பின்னர் தவத்திலிருக்கும். இடத்திற்குச் சென்று சிவபெருமானின் மீது அம்பினை எய்தான். சிவபெருமான் சினத்துடன் கண்விழித்துப் பார்த்தார். அதனால் மன்மதன் எரிந்து சாம்பலானான். இதனை அறிந்த மன்மதனின் மனைவி இரதி சிவபெருமானைப் பணிந்து தனது கணவனை உயிரெழுப்பித்தர வேண்டி அழுதாள். சிவபெருமான் அவள்மீது கருணை கொண்டு மன்மதனை உயிரெழுப்பிக் கொடுத்து, உன் கணவன் உனக்கு மட்டுமே உருவத்துடன் தெரிவான். மற்றவர்களுக்குத் தெரியமாட்டான் என வரம் கொடுத்தார். இரதிக்கு உருவத்துடனும், மற்றவர்களுக்கு அருவமாகவும் மன்மதன் தெரிவதால் அவனுக்கு அநங்கன், உருவிலி என்ற பெயர்களும் உள்ளன என்பதை அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

“அடியெழ முடுகிய அவுணனது, ஒருபது முடியிற ”

எனும் வரிகளில் சிவபெருமான் இராவணனது செருக்கினை அடக்கிய புராண வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இராவணன் கைலாய மலையைப் பெயர்த்த வரலாறு: இராவணன் புட்பக விமானத்தில் சென்றபோது கைலாய மலையைப் பார்த்தான். அதன் அழகில் தனது மனதைப் பறிகொடுத்த இராவணன்

அம்மலையைப் பெயர்த்தெடுத்து இலங்கையில் கொண்டு போய் வைப்போம் எனக் கருதி, புட்பக விமானத்திலிருந்து இறங்கி கைலாய மலையின் அடியில் தனது வலது கையைக் கொடுத்து அதனைப் பெயர்த்தெடுப்பதற்காக அசைத்தான். கைலாய மலை அசைந்தது. அப்போது கைலாய மலையிலிருந்த உமையம்மை அஞ்சி, சிவபெருமானைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டாள். மலைமகளின் அச்சத்தைக் கண்ட சிவபெருமான் இராவணனது செருக்கை அடக்கத் தன் கால் விரலொன்றால் மலையை அழுத்த, இராவணன் கைலாய மலையின் அடியில் சிக்கிக் கொண்டான். பத்துத்தலைகளும் அவனது கைகளும் நொறுங்குமாறு துன்புற்றான். அவனது விழிபிதுங்கியது. உடனே அவன் தனது தலையில் ஒன்றைத் திருகி கைகளில் பொருத்தி வீணையொன்றைச் செய்து இறைவன் விரும்பும் சாமகீதத்தைப் பாடினான். அவ்விசையில் மயங்கிய சிவபெருமான் அழுத்திய விரலை எடுக்க, இராவணன் தப்பித்து வெளியில் வந்தான். இறைவனை வணங்கி அவரது அருளைப் பெற்றான். இந்நிகழ்ச்சியை, "வரையினை எடுத்த தோளும், முனிவர்க்கேற்ற நயம்பட உரைத்த நாவும், வீரமும்" (யுத்தகாண்டம் கும்பகர்ணன் வதைப்படலம், பாடல் எண்,1.) என கம்பராமாயணத்தி் இடம்பெற்றிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

சந்திரன் ரோகிணி வரலாறு

"வீசிகையிற் கொன்றையும் வெள்ளெருக்கும் விராய்த்தொடுத்த
வாசிகையின் ஊடேவெண் மதிக்கொழுந்தைச் சொருகினையே

என்ற வரிகளில் சிவபெருமானே, உனது பெரிய சடையில் கொன்றைமலரும், வெள்ளெருக்க மலரும் கலந்து தொடுத்த மாலையில் இடையில் வெண்மையான பிறை மதியை அணிந்தாய். சிவன் சடைமுடியில் பிறைமதியை அணிந்த வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. சிவன் மதியை அணிந்த வரலாறு: தக்கன் என்பவனுக்கு அசுவனி ரேவதி, ரோகிணி உள்ளிட்ட இருபத்தேழு மகள்கள் இருந்தனர் இவர்களுள் ரோகிணி என்பவள் மிகுந்த அழகுடையவள். அவளைத் தனக்கு மணமுடித்துத் தருமாறு சந்திரன் கேட்டான். ஆனால் தக்கன் இருபத்தேழு பெண்களையும் ஒருவருக்கே மணம் செய்து கொடுப்பேன், தனித்தனியாக யாருக்கும் மணம் செய்து கொடுக்கமாட்டேன். என்ற கொள்கை உடையவனாக இருந்தான். இதனை அறிந்த சந்திரன் ரோகிணிக்காக மற்றவர்களையும் மணந்து கொள்ளச் சம்மதித்தான். தக்கன் தன் மகள்களைச் சந்திரனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்து எல்லாரிடத்தும் ஒத்த அன்புடையவனாக இருக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினான்.

சந்திரன் தான் விரும்பிய ரோகிணியிடத்தில் மிகுந்த அன்பு கொண்டொழுகினான். அதைக் கண்ட மற்ற பெண்கள் தம் தந்தை தக்கனிடம் முறையிட்டனர். உடனே தக்கன் கோபங்கொண்டு, "நான்; கூறியதை மறந்து நடந்ததால் உனது அழகாகிய கலைகள் சிறிது சிறிதாக தேய்ந்தழியும்" என்று சாபம் கொடுத்தான். இதனால் சந்திரன் ஒவ்வொரு கலையாகத் தேய்ந்து பிறைவடிவ கலையாக மாறினான். அவன் தனது சாபத்தினை போக்குவதற்காக ஒவ்வொரு தேவரிடமும் சென்று முறையிட்டான். அவர்கள் நீ சிவபெருமானிடம் சென்று முறையிடுமாறு கூறினர். சந்திரனும் சிவபெருமனிடம் சென்று அடைக்கலம் கோரினான். அவ்வாறாக சிவபெருமானும் அடைக்கலம் கொடுத்து தன்னுடைய சடைமுடியில் எடுத்து அணிந்துகொண்டதால் கலைவடிவத்திலிருந்து வளர்ந்து பின் தக்கன் சாபத்தால் தேய்வுமாக அவனுக்கு வரம்கிடைத்தது.

முடிவுரை

சிற்றிலக்கிய வகையில் ஒன்றான நந்திக்கலம்பகம், கலம்பக இலக்கியங்களில் முதன்மையானது. தமிழில் அறம்வைத்து பாடக்கூடிய மரபை இந்நூலின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. புற மொழியை சார்ந்த நந்திவர்மன் தமிழின் மீது கொண்டுள்ள பற்றின் காரணமாக தான் இறந்துவிடுவோம் என்று தெரிந்தும் தமிழுக்காக தமிழ்சுவைக்காக மாண்டகதை நாடறியும். என்பதின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதனை இயற்றியவன் தனது தம்பி தன்னை பழிவாங்குவதற்காக பாடப்பட்டது என்பதை தெரிந்தும் நந்திவர்மனின் தமிழ்சுவைக்காக இப்பாடலை பாடக்கேட்டு மாண்டான். இதைபோலவே இதனை பழிவாங்கும் நோக்கில் எழுதிய நந்திவர்மனின் தம்பியும் நந்திக்கலம்பகத்தை இயற்றிய பின்பு அந்த உணர்வற்றவனாக துறவை மேற்கொண்டு துறவியானான். இப்பாடலை பாடச்சொல்லி நந்திவர்மன் கேட்டபொழுது பலமுறை மறுத்தப் பின்பு இப்பாடலைக் கேட்பதால் ஏற்படும் விளைவைக் கூறியே இப்பாடலை பாடுகிறான். அதை அறிந்தே நந்திவர்மனும் கேட்டு இறந்துபோகிறான். இவ்வாறாக தமிழ்மொழி பகை, சூழ்ச்சியை, வென்றும், தமிழுக்காக தன் உயிரைக் கொடுக்கும் ஒரு மன்னனின் உயர்ந்த குணத்தையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. தமிழ்வாழ்க! தமிழ்பற்று வாழ்க!

துணைநூற் பட்டியல்

- [1.] முனைவர் சி.சேதுராமன் - நந்திக்கலம்பகம், நீயூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், சென்னை.
- [2.] நவநீத நடனார், எஸ்.கவயாணசுந்தரனார் - நவநீதப்பாட்டியல்
- [3.] கோபாலையர், தி.வே.வைதியநாத தேசிகர் - இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல், திருவையாறு
- [4.] வா.மகாதேவ முதலியார், - சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த கழகம் திருநெல்வேலி.
- [5.] கே.கே.பிள்ளை - தமிழகவரலாறும் பண்பாடும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சென்னை.
- [6.] புலவர் மு.செல்வநாதன் - கம்பராமயணம், ஸ்ரீஇந்து பப்ளிகேஷன், சென்னை.
- [7.] படிக்காசுப் புலவர் - தொண்டை மண்டல சதகம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.